

Zoeperman verveelt zich dood. Al minstens zes minuten.

Mama en buurvrouw Trees zitten in de keuken koffie te drinken en te kletsen.
Ze hebben het best leuk. Dat is niet eerlijk!

Zoeperman stampt de trap af en slaat met de keukendeur.
Hij vliegt boven de hoofden van mama en Trees, haalt de kasten
overhoop en maakt vieze geluiden. Dan grabbelt hij in de koekjesdoos.
'Hé!' roept mama. 'Wil je dat wel eens laten?'

Daar zit hij weer op zijn kamer,
helemaal alleen en zonder koek.
Het is allemaal de schuld van Trees.
Zoeperman schopt tegen de poot van het bed.
Daarna vliegt hij van de stoel naar de tafel,
van de tafel naar de kast, van de kast
naar het bed en dan weer naar de stoel.
Wat saai. Hij wou dat Zofietje er was.
Dan konden ze samen op avontuur.
Of Trees een beetje pesten.
Plots hoort Zoeperman een vreselijk lawaai!

iiiiiiiiiiii

Zoeperman spitst zijn zoeperoeren.
Hij hoort een stoel die omvalt en een vreselijke gil.
Het is Trees maar, denkt hij.
Dan hoort hij nog een gil. Dat is zijn mama!
Het gegil komt uit de keuken
en galmt door het hele huis.
Het houdt maar niet op.
Mama is in gevaar!

Aargh!

iiiek

ieuuwww

Aaa

Oee!

